

ΣΦΡΑΓΙΣ ΕΞ ΟΥΡΑΝΟΥ

Ἀσύνηθές τι εἶνε βεβαίως κομφοτέχνημα, κατασκευαζόμενον ἐκ τῆς κοσμικῆς ὕλης, τῆς ἐξ οὐρανοῦ καταπιπτούσης, κοινότερον δὲ γνωστῆς ὑπὸ τὸ ὄνομα ἀερολίθος. Ἀλλ' ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἀννάμ, τοῦ βασιλείου ἐφ' οὗ ἐσχάτως ἡ Γαλλία ἐπέξτεινε τὴν κυριαρχίαν αὐτῆς, ἔχει σφραγίδα ἐκ τοιαύτης ὕλης κατασκευασμένην, ἥς ἡ ἱστορία εἶνε περιέργος.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας Φλουράνς, ἐπιθυμῶν ὅπως ἡ νέα ἐπικυρίαρχος τῆς χώρας τοῦ Ἀννάμ καταλάβῃ παρὰ τῷ βασιλεῖ αὐτῆς Δόγκ-Χάν τὴν ἐπιτροπὴν ἣν ἀπῆλαυνεν ἡ τῶς ἐπικυρίαρχος Κίνα, ἠθέλησε, τῇ συμβουλῇ περιηγητοῦ ἐφ' ἱκανὸν χρόνον συμβιῶσαντος μετὰ τοῦ Ἀνναμαίου ἀνακτος, νὰ ἀποστείλῃ αὐτῷ σφραγίδα, δι' ἥς ὁ βασιλεὺς θὰ ἐκύρου τοῦ λοιποῦ τὰ ἔγγραφα αὐτοῦ καὶ ἥτις διὰ τῶν ἐπ' αὐτῆς κεχαραγμένων θὰ ἀπετέλει οὕτως εἰπεῖν τὴν ἐπίσημον ἀναγνώρισιν τῆς γαλλικῆς κυριαρχίας. Ἀλλ' ὅπως ἡ σφραγὶς ἡ ἀξία τῆς τε δωρούσης αὐτὴν Γαλλικῆς Δημοκρατίας καὶ τοῦ λαμβάνοντος αὐτὴν βασιλέως, ἔπρεπε νὰ χαραχθῇ ἐπὶ ὕλης σχετικῶς πολυτίμου, ὅπως τὸ δῶρον ἔχῃ ἐξαιρετικὴν τινα ἀξίαν. Εὐφυῆς Γάλλος φυσικός, ὁ κ. Στανί-σλαος Μενιέ, εἰς δὲν ἀπετάθησαν ζητοῦντες τὴν γνώμην του, ἐνόμισεν ὅτι εἰς αὐτὸν τοῦ οὐρανοῦ, ὡς ἀντιλαμβάνεται νὰ τιτλοφορῇ ἑαυτὸν ὁ Δόγκ-Χάν, κάλλιστα ἤρμοζε σφραγὶς ἐξ ἀερολίθου, ἥτοι ἐξ οὐρανόθεν κατασκευασμένη, ἐφ' ᾧ καὶ ταύτην ἐπρότεινεν ὡς κατάλληλον, ὅπως φιλοτεχνηθῇ ἡ σφραγὶς.

Ὁ ἀναγνώστης δέοι νὰ γνωρίσῃ, ὅτι πολλοὶ τῶν ἀερολίθων εἶνε ἐπιδεκτικοὶ ἐπεξεργασίας, τὰ δὲ ἐπ' αὐτῶν ἀπαντῶντα στίγματα καθιερῶσιν τὸ ἐκ τοιαύτης ὕλης κατασκευαζόμενον κόσμημα ὡραιότατον.

Ὑπάρχουσιν ἄλλως γνωστὰ ἀντικείμενα ἐξ ὕλης ὑπεργείου. Οὕτω π. χ. τὸ μόνον σιδηροῦν ἀντικείμενον, ὅπερ ὁ κ. Σλήμαν ἀνεῦρεν ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τῆς Τροίας, εἶνε ἐγχειρίδιον ἐκ μεταλλοῦ μετεωρικοῦ κατασκευασμένον. Πρὸς τοῦτοις ὑπάρχει ἡ ἐξ οὐρανοῦ ὕλης κατὰ τὸ 1620 ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος τῶν Μογγόλων Γκεχάν-Γουῖρ κατασκευασθεῖσα σπάθη, περὶ τοῦ Ἀμερικανοῦ δὲ στρατηγοῦ Βολιβάρ, τοῦ ἐλευθερωτοῦ τῆς Βενεζουέλας καὶ τῆς Νέας Γρενάδας, διηγούνται ὅτι κατὰ τὰς ἐπισήμους τελετὰς ἔφερον ξίφος διπλωματικὸν ἐξ ὕλης οὐρανίας σφυρηλατηθέν.

Εἰς τὸν κ. Μενιέ ἀνετέθη ἡ ἐξεύρεσις τῆς ἀκατεργάστου ὕλης, οὗτος δὲ μετὰ πολλὰς ἀναδιφῆσεις ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἡδύ-

νήθη νὰ ἀνεύρῃ τὸ ζητούμενον ἐν Βιέννῃ, παρὰ τινι μεταλλεμπόρῳ, ἀντὶ 400 φράγκων. Ὁ ἀγοραστὴς ἀερολίθος εἶχε καταπέσει ἐν Πουλ-τούσκᾳ τῆς Πολωνίας, κατὰ τὸ 1868, ἦτο δὲ ἱκανῶς εὐμεγέθης καὶ κατάλληλος πρὸς ἐπεξεργασίαν.

Τὸ σχῆμα ὅπερ ἐδόθη εἰς αὐτὸν εἶνε στρεπτῆς στήλης μετὰ λαβῆς ὀγκώδους. Κάτωθεν ὁ λίθος περιεκλείσθη ἐντὸς ὠσειδοῦς δίσκου ἐκ σφυρηλάτου χρυσοῦ, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὁποῦ ἐ-χαραχθῇ ἡ ὑπογραφή τοῦ βασιλέως σινιστί. Κύκλῳ ἐχαραχθῆσαν γαλλιστί αἱ λέξεις: Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ Τῇ Α. Μ. Τῷ ΔΟΓΚ-ΧΑΝ, ΒΑΣΙΛΕΙ ΤΟΥ ΑΝΝΑΜ.

K.

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ ΠΕΡΙ ΚΑΝΑΡΗ

Ἀφ' οὗ ἀπέτυχεν ὁ κατὰ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ σταθμεύοντος τουρκικοῦ στόλου πλοῦς τοῦ Κανάρη, ἐπέστρεφεν αὐτὸς καὶ τὸ πλήρωμά του ἐν κακῇ καταστάσει, διότι ἐστεροῦντο καὶ ἄρτου καὶ ὕδατος. Ἐν ᾧ λοιπὸν ἔπλεον οὐροδρομοῦντες, εἰς τῶν ναυτῶν ἀφ' οὗ ἐπὶ μακρὸν παρετήρησεν, ἀπετάθη πρὸς τὸν Κανάρην.

— Καπετὰν Κωνσταντῇ, ἕνα καράβι ἀπὸ μακριά.

— Καλά! ἀποκρίνεται ἡσύχως ὁ Κανάρης.

Μετὰ ἡμίσειαν σχεδὸν ὥραν, ὅτε τὰ πλοῖα ἀμφοτέρα εὐρέθησαν εἰς μικρὰν ἀπόστασιν, οἱ ναῦται διέκριναν ὅτι τὸ πλοῖον ἐκεῖνο ἦτο μέγα αὐστριακὸν ἱστιοφόρον.

— Ἐμπρὸς παιδιὰ! πιάστε τοὺς γάντζους, προστάττει ὁ Κανάρης.

Τινὲς ἔλαβον τοὺς γάντζους, ἄλλοι, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ ὁ Κανάρης, ἔλαβον τὰ ὅπλα των, καὶ ἕτεροι ἐκωπηλάτουν. Μετὰ τινὰς στιγμὰς ἡ λέμβος τοῦ Κανάρη προσήγγισε εἰς τὸ μεγαλοπρεπὲς πλοῖον. Τότε ὁ Κανάρης μετὰ τοῦ ἀχωρίστου αὐτοῦ συντρόφου Μικὲ καὶ ἄλλων τινῶν ναυτῶν ἀναρριχᾶται εἰς αὐτὸ κρατῶν πιστόλαν, καὶ παρουσιάζεται ἐνώπιον τοῦ αὐστριακοῦ πλοίαρχου.

— Τί θέλετε; ἐρωτᾷ ἐντρομος οὗτος.

— Θέλουμε, ἀπεκρίνατο ὁ Κανάρης, νὰ μᾶς δώσῃς, ψωμί, τυρί, νερὸ καὶ ἀπὸ ὅ,τι ἄλλο ἔχει τὸ καράβι, γιατί φοφοῦμε ἀπὸ τὴν πείναν.

Ὁ πλοίαρχος ἐντρομος προστάττει τοὺς ναύτας του νὰ φέρωσι ψωμιά, τυριά, ἐν βαρέλιον σαρκέλλες καὶ ὕδωρ ἐπαρκές.

Ἀφ' οὗ πάντα ταῦτα κατεβιβάσθησαν εἰς τὴν λέμβον, ὁ Κανάρης λέγει πρὸς τὸν πλοίαρχον.

— Ἐπειδὴ δὲν ἔχω λεπτά νὰ σὲ πληρώσω,

γράψε σ' ἓνα χαρτί πόσα κάμνουν καὶ φέρε το νὰ τὸ υπογράψω.

— Δὲν κάμνουν τίποτε! ἀποκρίνεται ὁ πλοίαρχος.

— Βρὲ φέρε το καὶ γράψε δὴ ὁ χιλιάδες γρόσσα! Ἀφ' οὗ ὑπέγραψε τὸ χαρτί ὁ Κανάρης λέγει ἀφελῶς.

— Τὸ ἔθνος μας θὰ σὲ πληρώσῃ.

— Ἀλλὰ, ἐτόλμησε ν' ἀποκριθῇ ὁ πλοίαρχος, σεῖς δὲν ἔχετε ἔθνος!

Τότε οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Κανάρη ἀπῆστραψαν καὶ μετὰ θυμοῦ ἄμα καὶ περιφρονήσεως εἶπε·

— Σὰν δὲν ἔχομεν ἔθνος, βρέ, θὰ κάνουμε!

Ἐπὶ τέλους ἀπεχωρίσθησαν, καὶ ὁ Κανάρης αἰσιῶς ἔφθασεν εἰς τὴν πατρίδα του.

Μετὰ παρέλευσιν ἐτῶν, ἀφ' οὗ ἡ Ἑλλάς ἠλευθερώθη, ὁ Κανάρης ἦτο ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν καὶ ὁ καπετὰν Μικὲς πλοίαρχος ἐμπορικῶν πλοίου! Ἐτυχέ ποτε ὦν ὁ Μικὲς εἰς τὸ Γαλάζιον διὰ νὰ ἀγοράσῃ σῖτον. Ἐκεῖ συνήντησε τὸν Αὐστριακὸν πλοίαρχον, ὅστις ὅμως τότε τὸν ἀνεγνώρισε, ὅταν ὁ καπετὰν Μικὲς τῷ ἀνεκάλεσεν εἰς τὴν μνήμην του τὰς τόσον δυσχερεῖς διὰ αὐτὸν στιγμὰς. Τὸν παρεκίνησε νὰ ἔλθῃ εἰς Ἀθήνας διὰ νὰ πληρωθῇ ὅπερ μετὰ πολλὰς ἀντιστάσεις ὁ πλοίαρχος ἔπραξε.

Μίαν πρωΐαν λοιπὸν ὁ καπετὰν Μικὲς μετὰ τοῦ Αὐστριακοῦ πλοίαρχου ὑπῆγον εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν· ὁ καπετὰν Μικὲς ἐρωτᾷ, ἔάν ὁ ὑπουργὸς εἴναι εἰς τὸ γραφεῖόν του, λαβὼν δὲ καταφατικὴν ἀπάντησιν εἰσέρχεται μετὰ τοῦ πλοίαρχου.

— Ἐξοχώτατε! (ποῦ ἄλλοτε, ποῦ τὸν ἐκάλεῖ καπετὰν Κωνσταντῇ) ἐξοχώτατε, ἐνθυμῆσαι ποῦ ὑπέγραψες γιὰ δὴ ὁ χιλιάδες γρόσσα εἰς ἓνα πλοίαρχον πλησίον στήν Ἀλεξάνδρᾳ;

Μετὰ τινων στιγμῶν σιωπῇ ὁ Κανάρης εἶπε·

— Ἐ! Ναί, ἐνθυμοῦμαι.

— Νὰ λοιπὸν, ὁ πλοίαρχος ἦρθε γιὰ νὰ πάρῃ τὸν παρᾶ, ἀποκρίνεται ὁ Καπετὰν Μικὲς.

Τότε ὁ Κανάρης ἐζήτησε τὴν ἀπόδειξιν, τὴν εἶδε καὶ μετὰ τινος μομφᾶς ὥς ἔκαμε εἰς τὸν πλοίαρχον διὰ τὴν ἄστοχον φράσιν του, ὑπέγραψεν ἔνταλμα καὶ ὁ πλοίαρχος ἐπληρώθη 1).

ΑΓΓΛΙΚΗ ΙΔΙΟΤΡΟΠΙΑ

Ἡ Ἀγγλία εἶνε ἡ πατρίς τῶν μεγάλων ιδιοτροπῶν, ἀλλ' ὀλίγοι δύνανται νὰ παραβληθῶσι πρὸς τὸν σίρ Οὐίλλιαμ Δράγς, ὅστις κατέστη ἤδη ὁ ἥρωας τῆς ἡμέρας ἐνεκα τοῦ ἐξῆς ἀπιστεύτου συμβάντος.

Κατὰ τὸ φθινόπωρον τοῦ 1886 ὁ εἰρημένος

κύριος ἵνα κατέλθῃ εἰς τὸν λιμένα ἐκ τοῦ κέντρου τῆς πόλεως Brighton ἐμίσθωσεν ἁμαξᾶν ἀγοραῖαν. Ἐν τῷ λιμένι ἠγκυροβόλει τὸ θαλαμηγόν αὐτοῦ.

— Πρόσμενε! εἶπε πρὸς τὸν ἁμαξηλάτην καὶ ἐπεβιάσθη εἰς τὸ πλοῖον.

Ἐσκόπει ἀπλῶς νὰ κάμῃ μικρὸν θαλάσσιον περίπατον, ὅπως δοκιμάσῃ τὸ καινούργιον σκάφος. Ἀλλὰ τόσον νύχαισθη ἐκ τοῦ δρόμου, ὥστε ἀπεφάσισεν αἰφνης ἀντὶ νὰ στρέψῃ πρῶτον πρὸς τὸν λιμένα, νὰ στρέψῃ πρὸς τὰ ἀνοικτὰ καὶ... νὰ περιπλεύσῃ τὴν γῆν!!

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ὁ ἁμαξηλάτης τί ἔπραττε; Ἀξίος συμπολίτης τοῦ μισθώσαντος αὐτὸν ἔμεινεν ἐκεῖ ἐν τῇ αὐτῇ θέσει παρὰ τὴν ἀποβάθραν.

Τὴν ἐπομένην, τὴν μεθεπομένην, ἐπὶ ἐβδομάδα, ἐπὶ μῆνα ἀκίνητος ἐκεῖ! Ἐλαβε μόνον τὴν ἄδειαν νὰ καλύψῃ διὰ προχείρου, στεγασματος ἑαυτὸν καὶ τὸν ἵππον.

Ἐν ἔτος παρῆλθεν!

Ὁ ἁμαξηλάτης ἐκεῖ πάντοτε καθήμενος ἐν τῇ ἀνοικτῇ θυρίδι τῆς ἁμάξης μετὰ τὴν καπνοσύριγγα εἰς τὸ στόμα καὶ τὴν μάστιγα ἀνὰ χεῖρας.

Ὁ ἵππος ἐν διηνεκεῖ ἀκίνησις διατελὼν ἐπαχύνθη ὡς χοῖρος σιτευτός.

Τέλος μίαν πρωΐαν ὁ νηοσκόπος ἀνήγγειλε τὴν ἀφίξιν τοῦ θαλαμηγοῦ, ἐφ' οὗ περιπλεύσας τὴν γῆν ἐπανήρχετο ὁ σίρ Οὐίλλιαμ Δράγς.

Πρῶτον ἀνθρωπὸν ἐν τῇ ἀποβάθρᾳ συνήντησε τὸν ἁμαξηλάτην.

Οὐδόλως ἐξεπλάγῃ ἐπὶ τούτῳ· τὸ βρετανικὸν αὐτοῦ φλέγμα δὲν ἐταράχθη:

— All right! εἶπεν· πόσα κάμνει νὰ σοῦ πληρώσω;

Ὁ ἁμαξηλάτης ἐξάγει λεπτομερῆ λογαριασμόν.

Τὸ ὀφειλόμενον μίσθωμα ἀνήρχετο εἰς πεντακοσιὰ ἀλφειῶν στερλινῶν.

Ὁ ἄγγλος δὶχως νὰ συνοφρυωθῇ καὶ ἐξάγει μέγα χαρτοφυλάκιον, λαμβάνει ἐξ αὐτοῦ ἐπιταγὴν καὶ συμπληρῶν διὰ τοῦ ἀνω ποσοῦ τὰ κενὰ δίδει εἰς τὸν ἁμαξηλάτην αὐτὴν, ἵνα πληρωθῇ παρὰ τῆς τραπέζης.

— Τώρα, λέγει, πῆγαίνε με εἰς τὸ ξενοδοχεῖον.

Φθάνει ἐκεῖ καὶ σπεύδει νὰ εἰσέλθῃ.

Ὁ ἁμαξηλάτης τὸν σταματᾷ.

— Καὶ τὸ ἀγῶγι μου;

— Ἀλήθεια!...

Καὶ δίδει δύο σελλινία!....

Οὐδὲν καταβάλλει πλείοτερον τὸ πνεῦμα τῶν παιδῶν, ὅσον ὁ διδάσκαλος ὁ ὑπερμέτρως αὐστηρὸς καὶ δυσκόλως εὐχαριστούμενος.